

[Aksel Larsen.]

Det er naturligvis muligt, at det ikke bliver så store beløb, det kommer til at dreje sig om, når der er sat en maksimumsgrænse på 1 000 kr., men alligevel mener jeg, at man af moralske grunde ikke skal indføre en sådan bestemmelse i ligningsloven. Hvis man alligevel gør det, så vil jeg finde — og deri er jeg enig med den konservative ordfører — at så skal man i hvert fald lade den anden instans end lige netop finansministeren afgøre, hvilke foreninger der kan optages i den pågældende fortegnelse.

Det er ikke, fordi jeg nærer nogen stor mistillid til den højtærede finansminister, men det er dog en meget alvorlig sag at skulle afgøre, og det vil i hvert fald være hensigtsmæssigt, hvis man finder en instans — jeg ved ikke hvilken — som kan opfattes som politisk fuldkommen uvildig med hensyn til at bedømme, om en forening er berettiget til at modtage sådanne bidrag eller ikke.

Så er der endelig lovforslagets § 2. Den må jeg så ganske afgjort gå imod. Jeg ville måske være tilbøjelig til at gå ind for den, hvis den var affattet i overensstemmelse med bemærkningerne, men det pinlige ved historien er, at paragraffen siger ét og bemærkningerne det stik modsatte.

Der står i bemærkningerne til § 2:

„For at fremme bestræbelserne for at forøge eksporten foreslås det at åbne mulighed for fradrag af erhvervsdrivendes udgifter til rejser m. v. med det formål at opnå salg af virksomhedens varer og tjensteydelser i det løbende og de efterfølgende regnskabsår, uanset om der er tale om udgifter i forbindelse med nye eller allerede bestående markeder. Bestemmelsen i stk. 1 tager sigte herpå.“

Det er aldeles ikke rigtigt, det taler bestemmelsen i stk. 1 overhovedet ikke om. Bestemmelsen i stk. 1 siger:

„Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er afholdt til rejser, reklame og lignende med det formål at opnå salg af varer og tjensteydelser i det pågældende og senere indkomstår.“

Der tales overhovedet ikke om eksport. Der tales ikke om, at det drejer sig om at sælge varer i andre lande eller at oparbejde

nuværende eller senere markeder i andre lande. Der tales om rejser, reklame o. lign., altså også her i landet, altså også indenrigs. Noget sådant kan jeg ikke gå med til, og jeg vil tillade mig at spørge, om det er muligt, at finansministeriet kan foreslå en sådan formulering af paragraffen og så lave bemærkninger, der siger noget helt andet, der forklarer, at der menes noget andet med paragraffen. Jeg vil i øvrigt mene, at man ikke under nogen omstændigheder bør kunne tillade, at der fradrages udgifter til reklame, det være sig indenrigs eller udenrigs. Det forekommer mig at være fuldkommen livsfarligt; og så må man tage i betragtning, at en væsentlig del af reklameudgifterne aldeles ikke tjener til at billiggøre varerne — så kan reklamekonsulenterne sige, hvad de vil — men tjener helt andre formål. Selv om der ikke kom en eneste reklame, en eneste annonce om vaskepulver i de danske aviser, er jeg sikker på, at der blev solgt lige meget vaskepulver herhjemme. Selv om der ikke blev bortloddet en eneste scooter ved salg af Rexona-sæbe, er jeg sikker på, at der ville blive solgt lige meget håndsæbe — det er muligt, det ikke blev Rexona, men der ville i hvert fald blive solgt lige meget håndsæbe. Selv om man standsede al reklame for barberblade, er jeg aldeles sikker på, at der ville blive solgt lige så mange barberblade.

Disse reklameudgifter tjener ikke til at gøre varerne billigere, de kan kun tjene til at gøre varerne dyrere; og det er sådan, at de varer, der reklameres mest med, er varer til masseforbrug, som sælges af firmaer, der har prisaftaler, hvor der ikke er nogen prismæssig konkurrence, men kun konkurrence om den størst mulige afsætning, og det bliver forbrugerne, der på en eller anden måde betaler den.

Jeg synes ikke, at man kan indføre en paragraf i ligningsloven, der giver ret til at fratække sådanne reklameudgifter i den skattepligtige indkomst, og derfor henstiller jeg meget alvorligt, at denne paragraf bliver fjernet af lovforslaget.

Det var de bemærkninger, jeg synes ikke er fremkommet tidligere under debatten, og som jeg derfor følte trang til at fremkomme med. Jeg håber, man vil overveje dem, og jeg håber, man vil tage hensyn til dem.